

--	--	--

Sygn. akt I ACa 462/22

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Jolanta Polko

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2023 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B. i E. B.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o naprawienie szkody górniczej

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt II Cgg 84/22

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powodów do ich niepodzielnej ręki kwotę 376 027,80 (trzysta siedemdziesiąt sześć tysięcy dwadzieścia siedem i 80/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 360 000 (trzysta sześćdziesiąt tysięcy) złotych od dnia 14 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę odsetek oddala;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powodów 4 050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia do dnia zapłaty z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Jolanta Polko

Sygn. akt I ACa 462/22

UZASADNIENIE

Powodowie E. B. i J. B. pozwem wniesionym w dniu 16 grudnia 2020 roku przeciwko Spółce (...) S.A. w B., domagali się zasądzenia od pozwanej kwoty 360 000 zł tytułem kosztów rektyfikacji budynku mieszkalnego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej do dnia zapłaty. Ponadto wniesli o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W piśmie z dnia 17 września 2021 roku powodowie rozszerzyli żądanie pozwu do kwoty 376 027,80zł.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 21 października 2021r. Sąd Okręgowy: zasądził od pozwanego na rzecz powodów do ich niepodzielnej ręki kwotę 376.027,80 zł z tym, że z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 360.000 zł od dnia 13 stycznia 2021 roku, a od kwoty 16.027,80 zł od dnia 14 października 2021 roku; zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 10.800 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty; nakazał pobranie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach kwoty 21.870,12 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenia:

Powodowie są właścicielami, w małżeńskiej wspólności ustawowej, nieruchomości położonej przy ul. (...), w M., dla której Sąd Rejonowy w Mysłowicach, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) (okoliczność bezsporna). Przedmiotowa nieruchomość zabudowana jest dwukondygnacyjnym, częściowo podpiwniczonym budynkiem mieszkalnym wybudowanym na przełomie lat 1960-1970, o zabudowie wolnostojącej, o powierzchni zabudowy 136,6 m². Budynek posiada ceglane fundamenty, ściany piwnic oraz ściany nadziemna, natomiast strop nad częścią podpiwniczoną wykonany został w 2005 roku z płyt żelbetowych, stropy nadziemna wykonano z płyt żelbetowych i drewna. W 2005 roku wymieniono strop drewniany na żelbetowy w dobudówce garażowej adaptowanej na pomieszczenie mieszkalne. Schody – betonowe, płytowe żelbetowe, metalowe i drewniane. Budynek przykryty jest dachem o konstrukcji drewnianej, dwuspadowy, na pełnym deskowaniu, kryty papą, a w roku 2009 pokryty dodatkowo blachą trapezową malowaną. Stolarka okienna wymieniona w 2016 roku, wykonana z PCV, natomiast stolarka drzwi jest drewniana z 2020 roku. Ściany wewnętrzne pokryte są tynkami cementowo wapiennymi. Posadzki i podłogi zostały wymienione w 2005 roku i wykonano je z wykładzin ceramicznych, paneli i drewna. Elewacja budynku ocieplana płytą styropianu o grubości 15 cm i otynkowana. Budynek jest wyposażony w instalacje: elektryczne, centralnego ogrzewania (ogrzewanie gazowe) i wodno-kanalizacyjną - remont łazienki w 2017 roku.

Budynek mieszkalny powodów po jego wybudowaniu podlegał wpływom eksploatacji górniczej prowadzonej w latach 1974-2015. W zasięgu wpływów na nieruchomość była prowadzona eksploatacja górnicza w pokładach nr 318,327, 334, 349, 401, 404/1, 404/5, 405/2, 501, 510w3. Z teoretycznych obliczeń przeprowadzonych przez biegłego sądowego wynika, że w okresie 10 lat poprzedzających złożenie pozwu, na nieruchomości powodów oddziaływały wpływy górnicze, które spowodowały, że budynek mieszkalny obniżył się o około 2,2m i zwiększył swoje wychylenie w kierunku północno-wschodnim o ponad 10mm/m oraz podlegał odkształceniom poziomym w granicach II i III kategorii. Wstrząsy górnicze jakie wystąpiły w dniach 30 stycznia 2015 i 29 maja 2017 roku, mogły spowodować powiększenie uszkodzeń spowodowanych wpływami górniczymi w budynku. Od 2017 roku teren w rejonie nieruchomości powodów jest górniczo uspokojony. Z przeprowadzonych przez biegłego sądowego pomiarów wynika, że obecne średnie wychylenie budynku mieszkalnego powodów wynosi 35,3 mm/m.

Dokonana eksploatacja spowodowała znaczne wychylenie się budynku z pionu co stanowi zasadniczą szkodę. Wypadkowa wychylenia budynku wynosi 35,3 ‰ co stanowi wychylenie niedopuszczalne ze względu na bezpieczeństwo użytkowania. Poza wychyleniem bryły budynku jego stan jak i rodzaj zastosowanych materiałów został oceniony jako dobry. Gospodarka remontowa budynku również prowadzona jest w sposób prawidłowy. Biegły w swojej opinii nie stwierdził uszkodzeń pochodzenia nie górniczego. Z uwagi na wielkość wychylenia przedmiotowego budynku z pionu, powinien on być poddany rektyfikacji. Ze względu na częściowe podpiwniczenie budynek może być rektyfikowany wyłącznie w poziomie parteru, co wiąże się z koniecznością wykonania szeregu robót dodatkowych w porównaniu z rektyfikacją budynków podpiwniczonych w całości. Wyliczony przez biegłego sądowego koszt rektyfikacji budynku wynosi 491.383,95 zł. Ponadto podczas wykonania rektyfikacji budynku zachodzi konieczność wynajmu mieszkania zastępczego co wiąże się z kosztami przeprowadzki w wysokości 24.500 zł, oraz konieczność ochrony mienia w okresie wykwaterowania mieszkańców, co generuje kolejny koszt w wysokości 68.544 zł. Zgodnie z powyższym całkowity koszt przywrócenia stanu poprzedniego w budynku wynosi 590.427,95 zł netto, a zgodnie z

wyliczeniem biegłego, jego wartość techniczna w aktualnym poziomie cen netto wynosi 347.247,97 zł. Z powyższego jasno wynika, że koszt przywrócenia stanu poprzedniego w sposób rażący przekracza wielkość poniesionej szkody. Zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, naprawa powinna polegać na wypłacie jednorazowego odszkodowania pieniężnego w wysokości 347.247,97 zł netto.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o opinie biegłych M. S. i J. P., uznając, że poziom wiedzy biegłych, ich wieloletnie doświadczenie, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania przez biegłego sformułowanego stanowiska, stopień stanowczości wyrażonych w opinii ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej pozwalają na przyjęcie, że należy potraktować je za fachowe, w pełni miarodajne. Opinia biegłego J. P. nie była kwestionowana. Z kolei biegły M. S. w sposób przejrzysty i klarowny przedstawił swoje rozumowanie, które doprowadziło go do przyjętych wniosków, a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej tego biegłego wnioskowanej przez stronę pozwaną. Strona pozwana zgadzała się z metodologią i przyjętymi przez biegłego stawkami kwestionując jedynie przyjęty przez biegłego stopień naturalnego zużycia budynku który w ocenie pozwanego powinien wynieść 43,7 procent a nie przyjęty przez biegłego 30 procent. Biegły w swojej opinii wskazał, że w budynku którego stan określił jako dobry nie występują inne uszkodzenia poza szkodami górniczymi. Biegły podał także, że gospodarka remontowa budynku prowadzona była prawidłowo. Te stwierdzenia biegłego powiązane z jego wiedzą specjalistyczną dały mu podstawę do przyjęcia stopnia zużycia budynku w wysokości 30 procent.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011r., Nr 163, poz. 981) tj. art. 144 ust. 1 i 2, art. 145 oraz art. 435 § 1 k.c. Zdaniem Sądu I instancji w niniejszej sprawie wystąpiły wszystkie elementy odpowiedzialności deliktowej po stronie pozwanej. Pomiędzy stronami bezspornym było, iż nieruchomości powodów znajduje się w zakresie eksploatacyjnym kopalni należącej do pozwanej i to pozwana winna naprawić szkodę powstałą na nieruchomości powodów. Biegły M. S. wskazał, że na nieruchomości powodów, występują szkody mające związek z eksploatacją górniczą pozwanej oraz dokonał ich wyszczególnienia. Ustalając wartość należnego powodom odszkodowania, Sąd porównał koszty ewentualnego przywrócenia do stanu poprzedniego nieruchomości powodów, z wartością techniczną budynku mieszkalnego. Porównanie tych wartości prowadzi do jednoznacznego wniosku że naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona. Sąd Okręgowy nie podzielił argumentacji strony pozwanej o wyższym stopniu naturalnego zużycia budynku powodów, powołując się na opinię biegłego, w której wskazano, że w budynku - którego stan określił jako - dobry nie występują inne uszkodzenia poza szkodami górniczymi, a gospodarka remontowa budynku prowadzona była prawidłowo, zaś stopień zużycia budynku wynosi 30 procent. Wobec tego Sąd Okręgowy zasądził odszkodowanie równe wartości odtworzeniowej budynku mieszkalnego. O odsetkach, w zakresie żądanej kwoty, Sąd I instancji orzekł w oparciu o art. 481 k.c., zasądzając je odnośnie kwoty 360 000 zł od dnia 13 stycznia 2021 roku, a co do kwoty 16 027,80 zł od dnia 14 października 2021 roku. W obu przypadkach od dnia doręczenia pozwu (pisma modyfikującego żądanie). O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 k.p.c., a o kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od wyroku wniosła pozwana zaskarżając wyrok w części w jakiej zasądzono ponad kwotę 301 629,52zł i zarzucając:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego, a to:

a) art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz dowolność w jego ocenie, poprzez uznanie, iż opinia biegłego sądowego M. S. jest zupełna i rzetelna i oparcie na niej w całości orzeczenia, podczas gdy dokonanie przez biegłego wyliczenia wartości technicznej budynku powoda nie zostały poparte żadnym precyzyjnym uzasadnieniem, przez co są nieweryfikowalne, a ponadto w ocenie pozwanej są, ze względu na przyjęcie nieweryfikowalnej wartości stopnia zużycia technicznego budynku, znacznie zawyżone,

b) art. 286 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, co doprowadziło Sąd do błędnych ustaleń, polegających na przyjęciu, że wyliczona przez biegłego wartość techniczna budynku wynosi 347 247,97 zł, podczas gdy strona pozwana podniosła w toku postępowania, że wartość ta została znacznie zawyżona, gdyż przy zastosowaniu w pełni weryfikowalnej i fachowej metody nieliniowej R. i U., której to w opinii biegły nie zastosował, prawidłowo wyliczona wartość techniczna winna wynieść 279 286,59 zł.

Pozwana wniosła o:

1) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej M. S. celem wyjaśnienia przez biegłego, w jaki sposób wyliczył stopień zużycia budynku na 30% oraz do wyliczenia tegoż stopnia w oparciu o jedną z powszechnie stosowanych metod, w szczególności metodę nieliniową R. i U.;

a następnie o:

2) zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 1 i oddalenie powództwa ponad kwotę 301 629,52zł,

3) zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych,

ewentualnie):

4) uchylenie wyroku Sądu I instancji w zakresie zaskarżonej części punktu 1 i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powodowie w odpowiedzi na apelację wnieśli o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania w postępowaniu apelacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej była skuteczna o tyle, że doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie roszczenia odsetkowego, nie były natomiast uzasadnione zarzuty pozwanej wskazujące wadliwe określenie wysokości należnego powodom odszkodowania w oparciu o opinię biegłego M. S..

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy oraz przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie były prawidłowe i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podejmując je Sąd Okręgowy nie naruszył w żadnej mierze przepisów procesowych, w tym art. 233 § 1 k.p.c., jako że nie przekroczył zasad swobodnej oceny dowodów, ani też nie naruszył zasad logiki i doświadczenia życiowego. Stąd też ustalenia te Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął za własne, dzieląc też ich ocenę prawną. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd pierwszej instancji wyciągnął trafne wnioski w zakresie stwierdzenia istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodami ujawnionymi w nieruchomości powodów a działalnością pozwanej wywołaną ruchem zakładu górniczego, a także sposobu naprawienia ujawnionych szkód powstałych na skutek działalności pozwanej oraz ich wartości ustalonej w oparciu o opinię biegłego z zakresu budownictwa.

Zgodnie z art. 233 k.p.c., wiarygodność i moc dowodów Sąd ocenia według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Jeśli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać. Dla skutecznego postawienia zarzutu naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. konieczne jest wykazanie, że sąd naruszył opisany wzorzec oceny i uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, bądź pominął istotne elementy materiału dowodowego. Skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne

im je przyznając (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.01.2001r. IV CKN 970/00 Lex 52347, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.09.200r. sygn. II CKN 817/200, Lex nr 56906).

Pozwana podniosła w apelacji wyłącznie zarzuty naruszenia prawa procesowego, które w głównej mierze akcentowały oparcie rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji na dowolnej opinii biegłego M. S., a wydanej w oparciu o nieweryfikowalną metodę wyliczenia wartości zużycia technicznego budynku. Mając na uwadze te zarzuty i wnioski zgłoszone w apelacji Sąd odwoławczy dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu budownictwa i szkód górniczych celem wyjaśnienia sposobu wyliczenia stopnia zużycia naturalnego budynku mieszkalnego zlokalizowanego na nieruchomości powodów a określonego w opinii podstawowej na 30% oraz wyliczenia stopnia tego zużycia w oparciu o jedną w powszechnie stosowanych metod. Biegły w opinii uzupełniającej wyjaśnił, że zastosowany przez niego sposób określania stopnia naturalnego zużycia budynków i budowli na podstawie oględzin stanu budynku znajduje potwierdzenie w opracowaniu Stowarzyszenia (...) w K. (wydawnictwo (...)), gdzie wskazano, że opracowane tabele przykładowych okresów trwania elementów składowych i całych budynków podają znaczne rozpiętości w latach, stąd mogą stanowić jedynie materiał pomocniczy. Biegły dokonał także przykładowego wyliczenia stopnia naturalnego zużycia metodą nieliniową inż. R., wskazując jego wartość na 34%. Biegły podtrzymał natomiast stanowisko przedstawione w opinii podstawowej, oparte na uwzględnieniu wieku przeżytego budynku, jego aktualnego dobrego stanu technicznego (wynikającego z prawidłowo prowadzonej gospodarki remontowej i modernizacji), że stopień naturalnego zużycia obliczony metodą R. winien zostać skorygowany do 30% (dowód: uzupełniająca opinia biegłego z zakresu budownictwa i szkód górniczych M. S. – k. 268-271).

Merytoryczne zarzuty pod adresem tej opinii przedstawiła strona pozwana, która kwestionowała przyjęty do wyliczeń biegłego wiek trwania budynku na 120 lat, wskazując, że ze względu na moment wzniesienia budynku wiek jego trwania winien być ustalony maksymalnie na 100 lat. Odnosząc się do tych zarzutów należy przede wszystkim zaznaczyć, że dowód z opinii biegłego ma specyficzny charakter z uwagi na to, że służy w procesie cywilnym dowodzeniu takich faktów, których stwierdzenie wymaga wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 k.p.c., a więc wiedzy wykraczającej swym zakresem poza wiedzę powszechną Zasadniczo zadaniem biegłego jest dokonanie oceny przedstawionego materiału z perspektywy posiadanej wiedzy naukowej, technicznej lub branżowej i przedstawienie sądowi danych (wniosków) umożliwiających poczynienie właściwych ustaleń faktycznych i właściwą ocenę prawną znaczenia zdarzeń, z których strony wywodzą swoje racje. Zadaniem biegłego nie jest natomiast poszukiwanie dowodów i okoliczności, mających uzasadniać argumentację stron procesu. Opinia biegłego, tak jak inne dowody, podlega ocenie według kryteriów określonych w art. 233 § 1 k.p.c., przy czym istotnym czynnikiem oceny tego dowodu jest zakres wiedzy specjalistycznej biegłego niezbędny dla weryfikacji stanu faktycznego ustalonego w sprawie. Kryteriami miarodajności opinii biegłego są fachowość (poziom wiedzy biegłego), podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego stanowiska, stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, logika wyводу i wyjaśnienia zagadnienia wymagającego wiadomości specjalnych. Szczególna ocena tego dowodu polega na tym, że sfera merytoryczna opinii podlega kontroli sądu, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia i wiedzy powszechnej. W ocenie Sądu Apelacyjnego zarzuty strony pozwanej w zakresie opinii uzupełniającej biegłego nie były zasadne. W zakresie kwestionowania przez pozwaną twierdzeń biegłego co do przyjętego wieku trwania budynku (120 lat), określonego między innymi na podstawie oględzin opiniowanej nieruchomości oraz oceny jej stanu technicznego, uwzględniającego przeprowadzone remonty i modernizacje, należało uznać, że stanowisko pozwanej stanowiło wyłącznie polemikę ze stanowiskiem biegłego i nie zawierało argumentów wskazujących na błąd po stronie biegłego. W takiej sytuacji nie można było uznać opinii biegłego za wadliwą, jeżeli nie wynikało to z nieprawidłowości zajętogo przez niego stanowiska lub przeprowadzonych obliczeń, a wyłącznie ze sprzeczności tego stanowiska z twierdzeniem strony procesowej. Pozwana nie zdołała bowiem podważyć ustaleń biegłego co do rzeczywistego stanu nieruchomości powodów i określonego stopnia naturalnego zużycia, stąd też nie było podstaw do uwzględnienia zarzutów do opinii biegłego, a ta stanowiła podstawę rozstrzygnięcia w sprawie.

W świetle powyższych wywodów zarzuty naruszenia art. 227 k.p.c., art. 286 k.p.c., art. 278 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. należało uznać za nieuzasadnione. Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy przyjął, że wartość szkody powodów

odpowiada kwocie 376 027,80 zł, obejmującej koszt usunięcia szkód pochodzenia górniczego odpowiadającej wartości technicznej budynku przy uwzględnieniu stopnia jego zużycia w wysokości 30%.

Zaskarżony wyrok wymagał natomiast zmiany w zakresie odsetek zasądzonych od kwoty 16 027,80zł, bowiem powodowie dokonując zmiany żądania pozwu i domagając się ostatecznie zasądzenia kwoty 376 027,80zł, nie wskazali by domagali się odsetek od kwoty przewyższającej pierwotnie zgłoszone żądanie zapłaty 360 000zł. W tej sytuacji brak wyraźnego zgłoszenia roszczenia odsetkowego (vide pismo z dnia 17 września 2021r.) nie dawał podstawy do ich zasądzenia w taki sposób jak uczynił to Sąd I instancji, co doprowadziło do wyjścia ponad żądanie pozwu. W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny uznał, że roszczenie o odsetki może zostać uwzględnione jedynie od kwoty 360 000 i to dopiero od dnia następującego po doręczeniu odpisu pozwu odnośnie zgłoszonego roszczenia, a skoro odpis pozwu został doręczony 13 stycznia 2021r. (k. 37 verte), to odsetki należą się powodom od 14 stycznia 2021r. (art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c.). Tym samym roszczenie o odsetki liczone od kwoty 360 000zł za okres wcześniejszy, jak również roszczenie o odsetki od kwoty 16 027,80zł podlegało oddaleniu.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w 1. w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powodów do ich niepodzielnej ręki kwotę 376 027,80 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 360 000 złotych od dnia 14 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę odsetek oddalił. W pozostałej części apelacja pozwanej jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwaną, bowiem apelacja została uwzględniona jedynie w nieznacznym zakresie. Koszty postępowania apelacyjnego poniesione przez powodów to 4 050 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 6 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSA Jolanta Polko